

וְעַל דָּא, קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא לָא אֹקִיּוֹם לָהּ לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל וּמַחֲמַת כּוֹן לֹא הָקִים הַקב"ה אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲלֵא קַמָּה מֵעַצְמָהּ,
 וְלֹא עָבַד לָהּ נְסִינ וּגְבוּרָאן בְּהַהוּא וּמִנָּא פְדָקָא יָאוּת
 וּלְכֹן לֹא עָשָׂה לְהֵם נִיִּסִּים וּנְפִלְאוּת בְּאוּתוֹ זִמְן כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ. אֲבָל לְזִמְנָא דְאָתִי
 אֲבָל לַעֲתִיד לְבֹא, לֹא תוֹסִיף קוּם פְּתִיב, לָא תוֹסִיף, קוּם
 מְגִרְמֵהּ כְּתוּב לֹא תוֹסִיף קוּם הִיא מֵעַצְמָה לֹא תְקוּם, אֲלֵא קְדָשָׁא בְרִידָה
 הוּא יוֹקִיּוֹם לָהּ אֲלֵא הַקב"ה בְּעַצְמוֹ יָקִים אוֹתָהּ, דְּכִתְיִב אֹקִיּוֹם אֶת
 סִבְת דְּדוֹד הַנּוֹפְלֵת שֶׁהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיָּתָה נּוֹפֶלֶת בְּגִלוּת. וְכִתְיִב
 (יִרְמִיָּה ל) וְאֵת דְּדוֹד מְלָכְכֶם אֲשֶׁר אֹקִיּוֹם לָהֶם וְגַם כְּתוּב אֶת דוֹד שֶׁהִיא
 בְּחַי' מַלְכוּת אוֹתוֹ הָקִים עֲלֵיהֶם. וּבְגִין כֵּן פְּתִיב דְּכָא וּמְשוּם כֵּן כְּתוּב אֲצִלֵּינוּ,
 וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן כִּי מֹשֶׁה הוּא בְּחַי' ז"א בְּעֵלָה דְּמִטְרוֹנִיתָא שֶׁהִיא
 נִקְרָאת כֹּלֵת מֹשֶׁה, וּלְכֹן הוּא הָקִימָהּ, וּז"ש וַיִּקָּם מֹשֶׁה וְגו'.

כְּשֶׁמֹּשֶׁה רַעִיָא מְהִימְנָא הָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן הַתַּחֲתוֹן הוֹקֵם גַּם הַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן
 תָּא תְּזִי בֹא וְרֵא, כִּד אֹקִיּוֹם לִיָּה מֹשֶׁה לְמִשְׁכְּנָא כַּאֲשֶׁר הָקִים
 מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן כַּאֲן בְּעוּה"ז, אֲהֵתְקֵם מִשְׁכְּנָא אַחֲרָא עֲמִיָּה
 הוֹקֵם עִימוֹ מִשְׁכָּן אַחֲרֵי שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת דְּאֲצִילוּת. וּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה וְכֵן הוֹקֵם מִשְׁכָּן
 הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא ז"א וּלְמַעַלָּה דְּהֵיִינוּ עִם בִּינָה, אֹקִיּוֹם (נ"א אֹקִיר) וְסָעִיד פְּלָא
 וְגַם הָקִים וְנָתַן שְׁפַע לְכֹל הָעוֹלָמוֹת, בְּגִין דְּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה מְשוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן

העליון שהוא ז"א ובינה, סָתִים וְנָנִיז אִיהוּ לְעִילָא לְעִילָא סתום וגנוז
 כלומר מקבלים שפע ואור מן חכמה וכתר שהם למעלה למעלה, ומטעם זה אין קורא לז"א
 ולמעלה אלא משכן אחד ולא הרבה משכנות כי מז"א ולמעלה הכל אחד. **וּמִשְׁכַּנָּא**
אֲחָרָא אֲתִקָּם עַל מִשְׁכַּנָּא דְלִתְתָּא וְקִימָא עָלֶיהָ וכן משכן
 האחר שהיא מלכות דאצילות, כל מה שלמטה ממנה הוקם ועומד עליה, עד שגם המשכן
 שעשה משה בעוה"ז קיבל אור דמלכות ונתקיים בזכותה, ולכן היא וגם הם שטפלים אליה
 נחשבים כמשכן אחד (ס"א עמיה). **וּמִשְׁכַּנָּא עֲלָאָה הֵהוּא דְסָתִים וְנָנִיז לְעִילָא לְעִילָא** אוקים
 וְסָעִיד כְּלָא. **וּמִשְׁכַּנָּא אֲחָרָא הֵהוּא אֲתִקָּם עַל יְדָא דְמִשְׁכַּנָּא דְלִתְתָּא קִימָא עָלֶיהָ** וכל זה
 שמלכות נקראת משכן ע"י ששוכנת בתחתונים הוא **בְּחִילָא דְהֵהוּא מִשְׁכַּנָּא**
עֲלָאָה עַל כְּלָא בכח אותו משכן עליון שהוא ז"א ובינה שהוא שוכן בתוך המלכות
 (רמ"ק). **וְסִיכָם וְאִמֵּר וּפְמָה דְאֲתִקָּם מִשְׁכַּנָּא דְלִתְתָּא עַל יְדָא**
דְּמֹשֶׁה דכמו שהוקם המשכן התחתון ע"י משה רבינו שבעולם התחתון, **אוּף הֵכִי**
לְעִילָא כך גם למעלה באצילות הוקמה השכינה, **עַל יְדֵי דְהֵהוּא דְבָנִי**
דְּמֹשֶׁה ע"י מה שבנה משה דלעילא שהוא ז"א (נ"א דְרָגָא דְמֹשֶׁה). **מִנְלָן** ומנין לנו
 שמה דלעילא תיקן את השכינה. **דְּכִתִּיב שְׁהֵרִי כְּתוּב בְּפִסּוּק, וַיִּקָּם מֹשֶׁה**
אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דֵּיִיקָא מדויק שכתוב את, שנודע שהשכינה נקראת א"ת
 [קנז], **לְאֲתַחְזָאָה דְתֵרִי מִשְׁכַּנִּין בְּרֹזָא דְמֹשֶׁה אֲתִקָּנוּ** (נ"א

אור הרשב"י

[קנז] והטעם שהשכינה נקראת את הוא משום
 שהיא כוללת את כל הספירות מלמעלה עד
 למטה שהם מא' עד ת'. כנודע מכוונת ברוך
 אתה דברכה ראשונה של עמידה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אֶתְקַמוּ) וזה בא להורות לנו שב' משכנות נבנו בסוד משה משכן התחתון בעוה"ז ומשכן אחר למעלה שהיא השכינה הקדושה ע"י משה העליון שהוא ז"א, א"נ ב' משכנות הם, משכן תחתון היינו המלכות וכל מה שתחתיה עד המשכן שבעוה"ז שטפלים לה, ומשכן עליון היינו ז"א ובינה וכו' שגם הם נחשבים כמשכן אחד וכדלעיל (משמעות הרמ"ק).

בג' בחי' משה הקים את המשכן ומימלא גם בתיקון השכינה פעל בג' בחינות
אָמַר רַבִּי יוֹסִי שאל ר' יוסי את ר' יצחק, **וְכִי וַיָּקָם מוֹשֶׁה** איך כתיב
 ויקם משה דהיינו שהקים משה את המשכן העליון, **וְהָא כֻּלָּא עַד לָא**
אֶתְתַּקֵּן והרי לא יכול ליבנות העליון עד שיגמר התחתון, ועדיין לא נגמר התחתון,
וְקִימָה לֵאוּ אִיהוּ אֱלָא כַּד אֲשַׁתְּלִים כֻּלָּא וקימה אינה אלא
 כשנשלם כל המשכן התחתון, כי אין רוחני שורה אלא בגשמי שלם, **וְעָאֵל שֵׁיפֵא**
בְּשֵׁיפִיָּהּ ורק לאחר שיעלה אבר רוחני באבר גשמי, **מֵאִי וַיָּקָם** ואם כן היאך
 הקדים ויקם ואח"כ אמר ויתן את אדניו וישם וכו'. **אָמַר רַבִּי יִצְחָק** ענה ר' יצחק
 לר' יוסי, **בְּתֵלַת סְטְרִין אוֹקִים מוֹשֶׁה ית מִשְׁפָּנָא** בג' בחי' וצדדין
 הקים משה את המשכן התחתון ומימלא פעל בג' בחי' תיקון בשכינה, **מַה פְּתִיב**
 ומפרט את ג' הבחי' איך רמוזים בפסוק, בחי' א' **וַיָּקָם מוֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן**
 שבנה את כללות בנין פרצופה בבחי' פנימיות, בחי' ב' **וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו** שתיקן
 בחי' הנה"י שבה ע"י האדנים שנקראים סמכין, ועל ידי זה נתרפו הסמכין של סט"א, בחי'
 ג' **וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו** תיקן את החיצוניות שהם הקרשים. **בְּהַנִּי תֵלַת**

סְטֵרִי באלו ג' בחינות, אֲוֹקִים מֹשֶׁה ית מִשְׁכָּנָא הקים משה את המשכן העליון והתחתון. וּבְהֵי תֵּלֶת סְטֵרִי, אֲסֵתֶלֶק מִשְׁכָּנָא ובאלו הג' בחי' עלתה ונתקנה השכינה. וְאַתְּכִפִּיֵּי אֲחֵרָא ונחלשה ונכנעה הסט"א. וְעַל דָּא, כִּד אֲוֹקִים מֹשֶׁה לְהֵאִי סְטֵרָא ולכן בשעה שהקים משה למשכן שהוא צד הקדושה, אֲתִכִּפִּיֵּי סְטֵרָא אֲחֵרָא נכנעו החיצונים וסט"א. בְּגִין כִּד מֹשֶׁה אֲוֹקִים לִיה וְלֹא אֲחֵרָא ומשום כך רק משה הקים למשכן ולא אחר כי אחרים לא היו יכולים להכניע את הסט"א כמו שצריך.

בשעה שמושה הקים את המשכן ונתן אדניו הזדעזע סמא"ל ממקומו עם מ' מרכבות עימו וברח ארבע מאות פרסא

תֵּא הָוִי בא וראה דרק משה יכול היה להכניע את סט"א לגמרי בדבעי, כְּתִיב על משה וַיִּתֵּן אֶת אֲדֹנָיו, בְּהֵיִא שַׁעֲתָא אֲזִדְעִזַּע סְמָא"ל מֵאַתְרֵיהּ באותה שעה שנתן את האדנים נודעזע ס"מ ממקומו, וְאַרְבַּעִין רְתִיכִין דְעַמִּיהּ וארבעים מרכבות של טומאה שאיתו נודעזעו, והטעם דהוו ארבעים כיון שכל אות מס"מ היא מרכבה גדולה הכוללת י' מרכבות ביחד הוו מ', וְעַרְק אַרְבַּע מֵאָה פְּרָסִי וברח ד' מאות פרסה, מאה כנגד כל מרכבה גדולה, גוֹ טְסִירוֹ דְנוֹקְבָא דְעַפְרָא תוך חפירות של נקב העפר, והיינו ברח למטה בנוקבא דתהומא רבא, ומפרש דכל זה היה בשעה דְאֵעִיל מֹשֶׁה אֵינוֹן